

Чл. 69. Който ще се избира за священикъ трябва да има следующите качества:

- а. Да е членъ на Православната Българска Църква;
- б. Да е на възрастъ поне 25 години.

в. Да е родомъ Българинъ ако енорията е чисто Българска, а ако енорията е смъсена съ Българе и не Българе-христиане да знае точно Българския езикъ, и язика на последните;

г. Да носи свидѣтельство, че е свършилъ образоването си въ едно отъ священите духовни училища.

д. Да се отличава съ прави мисли за Православната Вѣра;

- е. Да има умъ и разумъ и повѣдение непорочно;

ж. Да се почита за добъръ и почтенъ человѣкъ между Христиани и между не Христиани;

з. Да носи писмено доказателство отъ духовника си, че като се исповѣдалъ, нема по свещените правила никакво препятствие да се ржкоположи за священикъ, и

и. Да не е билъ никогашъ лишаванъ отъ своите гражданска права.

Забѣлѣжка на брка г. За сега може да се ржкополага лице, което ако и да не е свършило Богословско училище, нѣ притѣжава потрѣбната подготовка за свещеникъ.

Чл. 70 Архиереятъ като приеме прошението на избранаго, призовава тостъ-часть Епархийския Съѣтъ, и като се прочете при присѫтствието на всички реченното прошение, ако избраний се намѣри, че има потрѣбните качества и че избранието му е станжало редовно, става изложение за това, и основающе се на него изложение, Архиереятъ извѣршва спорѣдъ църковните постановления и обяди ржкоположението и настаняванието на избрания въ енорията и извѣстява на Министерството на Исповѣданията за да се запише въ Списъкъ на свѣщениците. Ако ли избранието не е станжало, редовно приканва енорията да пристъпи къмъ ново избрание.

Чл. 71. Ако би прѣди ржкоположението му да се прѣдстави прошение, подписано най малко отъ петима християни, жители-енорийски или други честни православни лица, и съдѣржащо точни причини, които, ако би да се истинни, възбраняватъ, спорѣдъ църковните правила ржкоположението му, въ такъвъ случай ржкоположението се отлага и се привикватъ скоро укорителитъ, и ако потреба, и укоряемия за да докажатъ они